

Quan Cervera està unida per la causa comuna del dret a decidir

Molt poques vegades un té l'oportunitat de viure un dia tan emocionant com quan vaig observar, des de Cervera, el referèndum d'independència de Catalunya. La meva experiència engloba emocions positives i negatives. Tenint en compte que m'ho mirava de fora i les meves emocions van ser tan fortes, em pregunto com havien de ser per als catalans, que estaven vivint moments històrics per la seva nació.

Tots units per la causa dels catalans

He estat seguint el moviment independentista català des del 2013. El meu article sobre el tema va ser publicat al *Kanava*, un diari finlandès de renom, l'agost del 2014. Com que dec ser l'entusiasta número dos a Finlàndia, després de Janne Riitakorpi que actualment treballa al Diplocat a Barcelona, va ser un plaer i un honor rebre la invitació de l'alcalde de Cervera, Ramon Royes, per observar el referèndum a la seva ciutat.

Un cop vaig haver aterrat a Barcelona vaig dirigir-me al centre de la capital. Per a mi va ser molt satisfactori poder gaudir de l'arquitectura de Barcelona tres anys després de la meva última visita a la ciutat. Vaig assistir a una recepció que va tenir lloc a l'Ateneu Barcelonès, convidat pel president de l'Associació de Municipis per la Independència.

Fou un plaer per a mi trobar-me amb altres observadors durant aquesta recepció. Amb observadors del País Basc, Suïssa i el Quebec, entre d'altres, vam compartir un objectiu que havia de passar per sobre de tot: mostrar al món com els catalans serien capaços de gaudir de la seva llibertat d'expressió i llibertat de reunió.

La matinada d'un dia històric a Cervera

Ja sabia que s'auguraven punts foscos sobre l'objectiu de la meva observació abans d'arribar a Catalunya. Algunes pàgines web havien estat tancades, i polítics i funcionaris havien estat amenaçats amb sentències de presó per participar en l'organització del referèndum.

Durant el camí cap a Cervera vaig trobar una voluntària del referèndum, la Núria, que em va explicar que calia custodiar els col·legis electorals per evitar que la policia els tanqués fins i tot abans que la votació hagués començat. Milers de persones arreu de Catalunya ja estaven als punts de votació.

Vaig arribar a la seu electoral, l'Ajuntament de Cervera, passades les 5.30 de la matinada. Vaig trobar-hi desenes de persones guardant l'edifici. Estaven esperant que arribés la policia catalana, els Mossos d'Esquadra. Quan els oficials de la policia van arribar van formar una cadena humana davant de l'Ajuntament.

La policia va dir a l'alcalde Ramon Royes que com que la gent estava actuant pacíficament donarien prioritat a la seva seguretat. Així, no intentarien evitar la votació. La votació va començar a les 9 del matí, quan es va solemnitzar amb un toc de campanes del campanar de Cervera.

Policies bons, policies dolents

Ja me n'havia adonat que els Mossos d'Esquadra estan sota el comandament del Govern de Catalunya, mentre que la Guàrdia Civil està sota les ordres del Govern central de Madrid. Aquesta diferència es va fer visible després que els Mossos cooperessin tímidament amb els catalans.

Primerament, vaig sentir a la televisió del bar de la plaça Major que la Guàrdia Civil ja estava activa a Catalunya. Llavors, ja vaig veure pinzellades de vídeos dels telèfons mòbils de la gent amb imatges de seus electorals de Barcelona i altres ciutats grans que mostraven Guàrdia Civils tancant les votacions violentament i robant les urnes. Vaig veure imatges de gent cridant tacats de

sang. “Només volien votar”, va esdevenir la frase més citada a tot el món després d'això.

Vaig visitar cinc seus electorals a Cervera. Tots estaven molt ben organitzades amb un president i dos assistents cuidant-se de cada mesa. L'únic que es pot criticar és el sistema web que permet veure si una persona ha votat en un altre lloc, que no funcionava tota l'estona adequadament i es creaven llargues cues.

Vaig quedar fascinat de com els catalans estaven entusiasmats fent cua i votant. En un dels col·legis electorals hi tocaven música en directe. Allò era clarament alguna cosa extraordinària i fantàstica per a ells. Vaig veure una persona de gairebé cent anys i d'altres amb cadira de rodes per arribar als diferents punts de votació. Allò era, indubtablement, el que una part dels catalans havien estat esperant durant tota la seva vida.

El dret a vot importat per al conjunt d'Europa

De manera simultània a l'ambient positiu i les cares contentes dels votants vaig notar nerviosisme i una ensió que aflorava. La gent esperava que la Guàrdia Civil arribés a Cervera abans del tancament de les seus electorals a les 8 del vespre. Afortunadament això no va passar i els ciutadans de Cervera es van poder relaxar.

El dia del referèndum va acabar amb un acte popular a la plaça Major. Semblava com si tota la petita ciutat de menys de 10.000 habitants s'hagués aplegat a la plaça. L'ambient era fantàstic quan l'alcalde va fer el seu discurs i tota la massa va cantar l'himne nacional, *Els Segadors*.

Vaig tenir l'oportunitat de respondre a les entrevistes de tres mitjans de comunicació catalans i dos de finlandesos. En els meus comentaris vaig destacar que el dret del vot català no és només important per als catalans sinó també per al conjunt l'Europa. El futur de la democràcia està en perill, no només a Espanya sinó també a altres indrets d'Europa. Els Catalans mereixen el seu vot, com el mereixien els escocesos al 2014 i els habitants del Quebec en dues prèvies ocasions.

Agraeixo a l'alcalde Ramon Royes que m'hagi convidat a observar el referèndum. Estic impressionat com la gent local han apreciat la meva presència com a part d'un dia tan important. Desitjo el millor per a la gent de Cervera i el seu futur. Els desitjo només que la direcció del seu futur sigui dirigida per ells mateixos, així com ho serà la de la resta de catalans.

Sakari Linden

Assessor polític

Comitè d'Afers Estrangers

Parlament Europeu

5 d'octubre de 2017